

et lovgrundlag i naturfredningsloven for etablering af en samlet autorisationsordning for konservatorerhvervet.

Endelig er forslaget til en ændret affattelse af § 60 b en udvidelse af den hidtidige bemyndigelse til regeringen til at indgå internationale overenskomster med henblik på beskyttelse af planter og dyr eller enkelte arter heraf. Ændringen er motiveret af arbejde, der for tiden foregår i internationale organisationer, hvoraf Danmark er medlem.

Herudover omfatter lovforslaget en lang række redaktionelle eller præciserende ændringer og visse suppleringer af gældende bestemmelser. Ingen af disse ændringer tilsigter at ændre lovens substans, men er hovedsagelig motiveret af de erfaringer, man har gjort sig med den nugældende naturfredningslov siden 1969. Det gælder navnlig ændringsforslagene til naturfredningslovens kapitel VIII om almenhedens færdsel og ophold.

Bestemmelserne om påklage af afgørelser efter naturfredningslovens kapitel III og kapitel V foreslås ændret, så de kommer i overensstemmelse med anden beslægtet lovgivning, navnlig råstofloven og miljøbeskyttelsesloven.

2.5. Ændringer i anden lovgivning i konsekvens af forslag til ændring af lov om naturfredning.

Samtidig med nærværende lovforslag forelægges for folketinget forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser i anledning af ændringer i naturfredningsloven.

I by- og landzoneloven, sommerhusloven og miljøbeskyttelsesloven er fredningsplanudvalget nu nævnt som kompetent myndighed i forskellige relationer, sidestillet med amtsrådet. Lovforslaget tilsigter at slette fredningsplanudvalget som kompetent myndighed i så henseende.

Videre foreslås ændring af regionplanlovene i konsekvens af, at fredningsplanlægning nu bliver et amtskommunalt anliggende, og endelig indeholder lovforslaget forslag til en ændring af by- og landzonelovens klagebestemmelse i konsekvens af, at fredningsplanudvalgene ikke længere vil kunne fungere som klageberettigede.

3. Forslagets administrative og økonomiske konsekvenser.

Indledning. Lovforslaget vil få konsekvenser administrativt og økonomisk for såvel staten som amtskommunerne. Med nedlæggelsen af de regionale fredningsplanudvalg og disses sekretariater vil der ske en reduktion i de statslige udgifter, samtidig med at overførelsen af hovedparten af udvalgenes

opgaver til amtskommunerne vil betyde øgede udgifter for amtskommunerne.

Lovforslagets administrative og økonomiske konsekvenser har været drøftet med amtsrådsforeningen. Det har været en forudsætning for disse drøftelser, at fredningshensynenes indflydelse på den samlede planlægning og arealanvendelse ikke svækkedes. Dette vil i praksis især ske, dels ved en styrkelse af de ressourcer, som er til rådighed for fredningsstyrelsen, dels gennem tilrettelæggelsen af den organisation i amtskommunerne, som skal varetage fredningsopgaverne.

Amtsrådsforeningen og miljøministeriet er endvidere enige om den med lovforslaget tilvejebragte arbejdsdeling mellem de regionale og de centrale fredningsmyndigheder og om hovedlinjerne i de administrative og økonomiske konsekvenser heraf for amtskommunerne.

Hovedtrækkene i de administrativt og økonomisk væsentligste dele af lovforslaget er for det første en ophævelse af fredningsplanudvalgene og en overførelse af hovedparten af disses opgaver til amtsrådene. Disse opgaver omfatter den regionale fredningsplanlægning, en række enkeltbeføjelser, herunder godkendelse af anlæg i det åbne land og beskyttelsen af vådområderne, og endelig rådgivning og bistand til andre myndigheder vedrørende varetagelsen af fredningshensynene. For det andet etableres med lovforslaget en egentlig sektorplanlægning på fredningsområdet. Gennem et snævert samspil mellem de centrale og regionale fredningsmyndigheder baseret på en arbejds- og kompetencedeling skal denne planlægning udpege og sikre såvel de nationale som de regionale og lokale fredningsinteresser. Forslaget omfatter for det tredje en række ændringer med hensyn til beskyttelse af de ferske vande, der sammen med de udvidede planlægningsopgaver betyder et forøget behov for ressourcer.

Forslaget indebærer ikke ændringer i de 26 fredningsnævns og den centrale ankeinstans overfredningsnævnets sammensætning og kompetence. Fredningsnævnenes væsentligste opgaver vil således fortsat være: 1) afgørelser om fredninger, herunder vedrørende erstatningsspørgsmål, 2) sager om dispensation fra naturfredningslovens bygge- og beskyttelseslinjer og 3) sager om almenhedens færdsels- og opholdsrettigheder på private strande, skove og udyrkede arealer. Fredningsnævnene og overfredningsnævnet har karakter af domstolslignende organer med folkevalgt flertal, hvis afgørelser ikke kan ændres af andre administrative myndigheder. Ved forslaget gennemføres en mo-